1.. Encomium Imp. Carolo V. á Joa. Bap. Rhincono.

2.. Constitutiones Majoris Collegii Granatensis.

3. Bula de ereccion de dicho Colegio = Granada. Boliba = 1652.

[illegible]

Est. 17. Fab. B.

12

# ENCOMIVM.

# IMP. CAROLO V.

## PIO, INCLYTO; FOELICI, TRIVMPHATORI CAESARI SEMPER AVGVSTO, ET HISPANIARVM REGI.

*Authore Ioa. Bap. Rhincono Carpentano Imperiali Collega.*

AVstriadum genus armipotens, opibusq; superbum,
Et Regnum serie, stemmatibusq; suis
Dicere fert animus: tanto sed nostra Thalia,
Est impar operi, nostraq; auena rudis.
Meonius vates, Phœbæi, aut musa Maronis,
Vix canat hęc dignis arma, virosq; modis.
Carolus Austricę gentis decus, inclytus heros,
Peleida est maior, & duce Dardanio.
Qui cecinere virum captæ post tempora Troie,
Cęsaris haud possint laudibus esse pares.
Quis furor ergo mihi mentem rapit, inuia magnis,
Vatibus, vt tentem facta subire prior?
Sim venia dignus: grates sic deniq; reddo,
Quas possum, nostro gratus alumnus, hero.
Vel canis ad mensam laute nutritus herilem,
Cauda etiam grates indice lætus agit.
Ingenij, sed enim paruę dare vela carinæ,
non ausim: tantis ne superetur aquis.
Non capit Augustas millesima pagina laudes,
Pictoris stylus hic ergo sequendus erit.
Insolita vt vastum depingeret arte Gigantem,
Oblata artifici parua tabella fuit.
Cunctatus tandem digitum delineat albo,
Immanem, ex digito noscitur ergo Gigas.
Sic & in angusta membrana pro indice ponam,
Quæ mihi solicito nostra Camęna dabit.
Carolus in terris hinc vsq; ad Sydera notus,
Nouit & extremus decolor Indus eum.
Ille mari notus Neptuno iure tridentem,
Eripit, & tumidum fluctibus imperium.

Præclarus forma, insignis, & corpore toto:
Vel solum id Regis stemmate dignus erat.
Religione pius, felix imitator auorum,
Et patrum tenuit funditus ille Fidem.
Ecclesiæ clypeus, & murus aheneus almæ,
Obiecit pectus hostibus intrepidum.
Hæreticos ferro, flammaq; vrgere nefandos,
Grassantem aggressus sic abolere luem.
Quos diuis, summoq; Deo reddebat honores,
Quasq; præces? aris munera quanta pijs.
Non pietate fuit maior, qui ex igne Penates,
Eripuit, pelagi perq; pericla tulit.
Non qui seruauit flagranti ex æde Mineruam,
Non Numa Romana religione prior.
Iustitiam coluit peccantum acerrimus vltor:
Distribuit meritis præmia digna bonis.
Parcere subiectis, & debellare superbos,
Vrbibus, & populis iura sequenda dare.
Iure magistratus, turpi non ære creabat:
Quo magis impuris sordibus abstineant.
Alter Alexander fortuna, & moribus, alter
Ille Titus Romę charus, & orbis amor.
Sic tandem imperium concorde pace ligauit,
Cesseruntq; diu bella cruenta togæ.
Horrida sed postquam sese conuertit ad arma,
Vulnificam credas Martis habere manum.
Hectora, magnimumq; armis referebat Achilem:
Dum bellum inferret, vel tueretur agros.
Ille dolos Ithaci, Diomedis, & aspera pugnæ,
Robora laudatur conciliasse sibi.
Testis erit Germania quondam opima triumphis,
Cæsaris; & domini iussa subesse iugo.
Romanę Fidei pugnantia colla tyrannum,
Germanorum armis fregit, agente Deo.
Fudit Hyperboreas acies, cursuq; citato.
Venerat, & vidit, atq; trophæa tulit.
Impius in prędam cessit Saxonius heros:
Victoris domitus procedit ante pedes.
Hic iacet, in cœlum pugnam qui more Gigantum,
Anguipedum mouit: sit ouat ira Dei.
Cœpit Aphrodisium Libicis in finibus vrbem:
Ciuibus haud fuerunt mœnia tuta suis.
Tunetis Regem ex torrem miseratus in arcem,
Restituit Regni, raptor, & inde fugit.
Mouit ad Argelicos victricia, & agmina muros,
Solueret, vt genti vincula dura piæ.

Fran-

Frangere certus erat Hispano milites portas,
Atq; Aquilas media ponere in vrbe suas.
Interea magno misceri murmure cœlum,
Incipit, increbuit turbinis instar aqua.
Tam vehemens nimbus, tempestatesq; sonorę:
Vt fuerit visus præcipitare polus.
Destitit incæpto: ne contra iussa Tonantis,
Et cœlo inuito Martis iniret opus.
Nauibus impositis cunctis, retinacula classi,
Soluit, & est terris redditus inde suis.
Sedauit patrios, ciuilia bella, tumultus,
Motos: dum Hesperiæ finibus abfuerat.
Non aliter pelago nauis quam orbata magistro,
Quæ iactata vndis mille pericla subit.
Hic magis illius claret, quam dulcis Iuli,
Blandium, & mitte ipsis hostibus ingenium.
Perfidiæ in paucis sceleratos vindicat ausus,
Immune, & pœnæ vulgus abire iubet.
Pandite Castalides vestrum, ó Helicona sorores:
Francorum excidio Cæsar in arma ruit.
Par cite iam Reges tantum committere bellum:
Fœdera quin socia iungite pacta manu.
Tuq; prior iuuenis, Gallium Rex inclyte mentem,
Pone istam, & forti proijce tela manu.
Vicit amor belli, laudumq; immensa cupido,
Agmina, & agminibus conseruere duces.
Cesserunt victi tandem, gens bellica Galli:
Rexq; suus captus maxima præda fuit.
Captiuum Cæsar lacrymis excepit obortis,
Victoris nolens iura manere sibi.
Tolle tuum, præcor, Annibalē, victumq; Syphacē,
Scipio, nulla istis clara trophæa magis.
Tu quoq; Cæsareas vidisti Roma cohortes,
Inq; tuum recidit Franca ruina caput.
In gentes omneis quondam, quæ sępe triumphos,
Egerat, in spolium se modo victa dedit.
Non etiam Alcides tantum telluris obiuit,
Quantum & hic noster induperator adijt.
Gadibus immensam concluserat Hercules orbem,
Non plus ille vltra limitis esse putans.
Carolus Augusto laxauit tramite mundum,
Plusq; vltra terrę iam super esse docet.
Inde sibi antiquas sumpsit monumenta columnas,
Quas fixit durus Amphitryoniades.
Postibus hæc nostris clara ornamenta, sigillo,
Et nostro cum Aquilis, stemmatibusq; suis.

Caro-

Carolus extremos primus penetrauit ad Indos,
H ſpanuſq; orbem cœpit habere nouum.
Affuit ergo ætas, qua non eſt vltima Thule:
Vt cecinit vates carmine veridico.
Cui magnus Fernandus auus, genitorq; Philippus,
Moribus (vt docui) ſolus vtrumque refert.
Felix Cæſar auis, felixque parentibus almis,
Et prole, ac felix poſteritatis auus.
Natu illi maior ſobeles pręclara Philippus,
Cui fato, & titulo nemo ſecundus erit.
Non, mihi ſi centum linguæ ſint, oraque centum,
Percurram laudes magne Philippe tuas.
Quo me Carolides Turcis formido tyrannis
Et tanto dignus tu quoque patre venis?
Ottomana domus nauali exterrita bello,
Efferret ęternum nomen in aſtra tuum.
Quid memorem tandem præclare geſta Viennæ?
(Quorum ope res omnis publica ſalua fuit.
Armauit Turca ingenteis, forteſq; phalanges,
Excidium Heſperiæ triſte, neceſq; minans.
Credimus innumeris conſtratum claſsibus æquor,
Quantas nec Xerxes duxit in arma ruens:
Defeciſſe anneis, epotaq; flumina Mauro
Prandente, atque Aſię militeſq́ue equiſque feris.
Tertia pars hominum vix tunc perſtabat in armis
Cęſaris auxilio, nec bene tua loco.
Ardebant, ſed enim violenti Martis amore,
Nixi animo, atq; magis omnipotente Deo.
Turpi terga fuga vertit ſæuiſsimus hoſtis,
Et lacer in patriam fulminis inſtar abijt.
Sed maiora manent Auguſti exempla trophæis
(Sint ea multa licet) annumeranda ſuis.
Imperio, & regno ceſsit, natoque Philippo
Tradidit: & monachus maluit ille mori.
Imperium terris, animos æquauit Olympo:
Dum ſceptrum temnit, & diadema libens.
Hæc maior virtus ſeſe viciſſe, rebelles
Quam populos, hoſtes, & ſuperaſſe feros.
Sed quæ Granatę me tanta obliuio cœpit?
Debet, & hæc domino munera multa meo.
Inclytus hanc vrbem Sarraceno ex hoſte recipit
Fernandus Fidei murus, & vmbo Dei.
Carolus ornauit operum monumenta relinquens,
Cœptaque magnanimus auxit auita nepos.
Collegij molem media conſtruxit in vrbe,
Excelſæ turris, arcis, & inſtar opus.

Hercu-

Herculeis fultum magnis, Parijsque columnis:
Frons, valuæ ostendunt Cæsaris esse domum.
Intus habet Musis erectum grande Lyceum:
Diuus Aquinas hic, Hippocratesque viget.
Pontificum placita, & prudentum iura virorum,
Doctus Aristoteles, grammaticusque labor.
Sacræ alit, & musæ Collegas, Iustinianos,
Et quos Decretum laurea parta iuuat.
Lutea cuiq; chlamys, Tyriumq; insigne decori
Purpura, nobilibus vestis amica, rubet.
Raris illa datur, laudat quos docta facultas,
Moribus, & clara nobilitate pares.
Hos equidem expectant sublimes iure cathedræ
Anulus, atque sacer, causia, & ostrifera.
Iura Senatorum, fasces, regale tribunal:
Quæ vtinam ex meritis donet vtrisque Deus.
Ergo agite ó memores fratres, magniq; sodales
Augusto grates, qui bona tanta dedit:
Spargite humum violis, & sacram floribus vrnam
Cæsaris: hæc pietas, & sua dona petunt.
Thure parentate, & precibus, sacrisque litatis:
Reddite vos diuo vota quotannis hero.
Augustos manes ó terque, quaterque vocate:
Ferte etiam nomen in astra suum.
Dum celebris Daurus Eliberim excurret in vrbē,
Singilis, & campo defluet amne leui.
Dum iuga, cæde sua tinxit quæ Aquilarius heros,
Perpetua fuerint frigida, & alba niue.
Florebit pulchris, & dum Granata puellis,
Et multa Tisbes arbore diues erit.

FINIS.